

عنوان مقاله:

ارتباط خانوادگی اختلال بیش فعالی و کمبود توجه با اختلال افسردگی اساسی در مبتلایان به اختلال بیش فعالی و کمبود توجه مراجعه کننده به درمانگاه روانپزشکی اطفال بیمارستان دکتر شیخ مشهد در نیمه دوم سال ۱۳۸۲

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 7، شماره 2 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

پریا حیرانی

فاطمه بهدانی

جواد علاقیندراد

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: همراهی اختلال بیش فعالی و نقص توجه (ADHD) و اختلال افسردگی در مطالعات بالینی و اپیدمیولوژیک در منابع بزرگسال و اطفال گزارش شده است. با بررسی خویشاوندان درجه یک بیماران ADHD، این مطالعه به منظور تعیین ارتباط با الگوهای خانوادگی همراهی بین اختلال بیش فعالی و نقص توجه و اختلال افسردگی انجام شد. روش بررسی: این مطالعه مورد شاهدی روی ۲۰۸ کودک و نوجوان مبتلا به ADHD تا ۱۷ سال مورد ارزیابی قرار گرفته اند که تشخیص بالینی ADHD در بیماران با مصاحبه بالینی روانپزشک و آزمون تشخیصی K-SADS انجام شده است. پس از آن که آنها را به دو گروه ADHD همراه با اختلال افسردگی و بدون اختلال افسردگی بر اساس مصاحبه بالینی روانپزشک و آزمون تشخیصی K-SADS برای افسردگی، تقسیم کردیم با مطالعه ۷۷۹ خویشاوند درجه یک (۴۱۶ والد و ۳۶۳ خواهر و برادر) با استفاده از مصاحبه بالینی روانپزشکی و آزمون تشخیصی K-SADS, SADS و Wender وجود اختلال افسردگی و ADHD را بررسی کرده ایم. یافته ها: میزان بالایی از اختلال افسردگی را تنها در بین خویشاوندان ADHD همراه با افسردگی در مقایسه با خویشاوندان گروه ADHD بدون افسردگی دیده شده است و میزان ADHD در خویشاوندان هر دو گروه یکسان بود. اختلال افسردگی در خویشاوندان درجه یک بیمار ADHD که خودشان ADHD داشته در مقایسه با خویشاوندانی که ADHD ندارد، بیشتر بود. نتیجه گیری: اختلال ADHD و افسردگی از نظر ایتولوژی مستقل بوده و به طور وابسته به یکدیگر منتقل می شوند که می تواند حمایت کننده زیر گروه خانوادگی مجزایی برای ADHD باشد.

کلمات کلیدی:

ADHD, Depression, First degree relatives, ADHD, افسردگی, خویشاوند درجه یک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724530>

